

gaaet ud fra, at vi vilde svække den blinde Tillid, der hidtil har eksisteret med Hensyn til Høiesteret; man burde altsaa, efter hans Mening, ikke indlade sig paa at vedtage en Lov, som forandrede en saadan Tillid. Vi derimod, som ønske Loven sat igjennem, vi ville have, at Tilliden ikke skal være blind, men støtte sig paa det, man kjenner; vi ville ikke have en Tillid, som støtter sig paa det, man ikke kjenner. Det ærede Medlem for Sorø har beskylt den meget ærede Justitsminister for, at han ganske havde forandret sin Mening om dette Lovforslag, at han nu talte for det, som han tidligere havde talt imod. Deri har det ærede Medlem Uret, og han maa ikke have læst, hvad der i vor Tidende staaer, at den ærede Minister i den Retning har yttret. Den ærede Minister har nemlig erklæret, at et Lovforslag som dette kunde have sin Berettigelse og gode Grund, men, hvorfor han talte imod det, det var alene, fordi han ikke troede, at det lod sig udføre. Nu er det oprindelige Lovforslag undergaaet en Forandring, og det er den ærede Minister gaaet ind paa; det er derfor aldeles uberettiget at anke derover. Jeg forstaaer overhovedet ikke Indvendingen fra det ærede Medlem, som jo afviste baade Theorien hertilands og Praxis i andre Lande, som han selv erklærer, at han ikke kjenner; men, naar han kjendte den, saa vilde han formeentlig finde, at Lovforslaget var vel begrundet, og at han gjerne kunde have undladt at stille Ændringsforslagene, som dog i Virkeligheden ikke have Noget at betyde. Naar nemlig det ærede Medlem fastholder § 5, hvor der staaer: „Høiesteret bemyndiges til selv nærmere at ordne Maaden, hvorpaa denne Lov skal udføres“, saa har Retten deri en fuldkommen Berettigelse til at foretage de Forandringer, som Loven tilstodter. Overhovedet er dette Lovforslag ikke i Realiteten afvigende fra Folkethingets Forslag med Hensyn til den Udførelse, som deraf kan følge; thi det er Noget, som maa overlades til Retten og Ministeriet at ordne.

Jeg forstaaer ikke, hvorledes det ærede Medlem fra Frederiksborg (D. Müller) kan forene den Tillid til Høiesteret, der blev udtalt af det ærede Medlem for Sorø (Alberti),

med det, han yttrede om Forandringen af § 3. Det ærede Medlem for Frederiksborg mener, at den Maade, som nu er foreslaaet, vil give Anledning til et ganske overordentlig langt Dyrhold, inden Dommene blive affagte; han mener 14 Dage eller mere, da Høiesteretsmedlemmerne maae eftersee tidligere Domme, Lovsteder o. s. v. Det maa altsaa være en ganske forfærdelig Tilstand, der hersker nu ved Retten, hvis Medlemmerne ikke nu eftersee tidligere Domme og Love, og hvis de altsaa affige Dommene uden at kjende, hvad der tidligere er passeret i lignende Sager. Dette maa altsaa, ogsaa efter hans egen Mening, trænge til en diebliftelig Forandring; men hvorfor skal man saa opsætte det i 1 Aar og i det Uvisse? Det ærede Medlem kan ikke, naar han mener, at det er en rigtig Betragtning, at der ved Loven paabydes Medlemmerne at eftersee Domme og Lovsteder, komme fra, at der er Grund til at forandre den nuværende Tilstand; thi de have altsaa ikke gjort det tidligere. Fremdeles vindes der ved at vedtage Loven, at man ikke alene kommer til at kjende Grundene, hvorpaa en Dom støtter sig, men hele Retten møder aabent for Publicum, saa at ikke alene vi, men ogsaa Regjeringen faaer en nøie Kundskab om, hvorledes disse Mænd røgte deres Kalb, medens det hidtil ikke har været muligt for Regjeringen at bedømme, om der kunde være Anledning til at lade en Mand, der var bleven 65 Aar, paa Grund af Alderdomsvaghed eller andre Grunde træde tilbage og nyde sin Gage i Pension. For Diebliftet kan Regjeringen ikke, ligesaa lidt som Publicum, komme til bestemt Kundskab derom, og ogsaa af den Grund mener jeg, det var ønskeligt at see Høiesteret aadne sine Døre under Boteringen. Det er et godt og nyttigt Skridt fremad, og jeg haaber, at det skal blive efterfulgt af flere; navnlig vil jeg tillade mig at henlede den høitærede Justitsministers Dyrksomhed paa den store Trang, vi have til en Reform i Lovgivningen, hvad Handel og Søfart angaaer. Jeg haaber, at han til Efteraaret vil have anstillet de fornødne Undersøgelser af de Lovbestemmelser, man i saa Henseende har i andre Lande, thi det, vi her i allerhøieste Maade trænge til, er en Handels- og Søfartsret.